

ה) מעשה שהיה בימים ההם: היהודים ההונגרים שעלו לארץ היו רובם מהונגריה העילית (אָפּרֶלְנֵד), מתנגדים קיצונים לחסידים ולמתפללי נוסח ספרד. בבית כנסת ההונגרים בעיר העתיקה, של מתפללי נוסח אשכנז, היו הרבה קנאים מדקדקים, שלא תתערב בתפלתם הנכנסת לשער השמים שלהם, שום אות של מתפללי נוסח ספרד, שיש להם שער משלהם. בין הקנאים היה איש אחד בשם רבי י. ב., איש קטן הקומה ושתקן. ארע: יום אחד בזמן תפלת המנחה, עבר דרך בית הכנסת רבי יעקב דוד שפֶּקֶטֶר (אחי הרב יצחק אלחנן שפֶּקֶטֶר מקובנה). שהיה דר בבתי מחסה וחשש שמא עד שיגיע לביתו ולבית הכנסת יעבור זמן מנחה, נכנס לבית. הכנסת ההונגרי — שהיה ברחוב חברון — להתפלל

עולמי שלי פרק ט

צט

בציבור. הוא היה ממתפללי נוסח חב"ד, שאומרים בקדיש „ויצמח פורקניה וכו'".
אחר אמירת עלינו, רבי יעקב דוד זה, שהיה לו חיוב לומר קדיש יתום, אמר קדיש
ואמר ויצמח פורקניה. התעוררה שיחה בין המתפללים: איך העיז לחלל קדושת
בית הכנסת לומר בנוסח ספרד עד שקם רבי י. ב. ממקומו ונגש לרבי יעקב
דוד ואחז אותו תחת אצילי ידיו — אף שרבי יעקב דוד היה איש גבוה מאד —
והוציא אותו מחוץ לפתח בית הכנסת ואמר לו: אצלנו האשכנזים אין אומרים
„ויצמח" ואין מתפללים נוסח ספרד, וסגר הדלת אחריו.

1025027066

10250471002